

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V OPAVĚ

SBOROVÝ ZPRAVODAJ

Podzim 2026

Biblický úvodník

*„Beru si však k srdci a s důvěrou
očekávám Hospodinovo milosrdenství,
jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí.
Obnovuje se každého rána, tvá věrnost
je neskonalá.
(Pláč 3, 22-23)*

Milé sestry, milí bratři,

prázdniny skončily a taky většina z nás má již za sebou zaslouženou dovolenou. Chvilé poznávání a objevování, návštěvy starých přátel a vznik nových přátelství, a z pohledu sborových aktivit trošku okurková sezóna. Z úvodních veršů z knihy Pláč se dovídáme, že Hospodin Bůh žádnou dovolenou nemá, Hospodinovo milosrdenství nepomíjí, jeho slitování nekončí. Obnovuje se každého rána.

I v našem sboru začíná nový školní rok. Děti se začnou opět scházet v nedělní škole, židle v modlitebně budou obsazenější (doufám), začnou známá pravidelná setkání nad Bibli, rozhovory

na faře Lidická 2 a kavárnička, a snad i některá nová setkání. Od září bude obsazen bývalý kostelnický byt novými nájemníky a do farářského bytu se postupně nastěhují Milan a Blanka Ližanovi (Blanka nastoupí od 1. 10. 2026 jako naše kazatelka). Také probíhají postupné kroky k přípravě rekonstrukce našeho sborového domu. Věci se mění, a to je dobře. Je dobré některé věci opustit a připravit, udělat místo pro nové. Nová očekávání a nové výzvy. Hospodinovo milosrdenství a láska se obnovují každého rána a přinášejí novou naději do našich životů.

Závěr léta jsem prožila s mládeží Moravskoslezského seniorátu na akci zvané Letní seniorátní týden. Vedla jsem jednu pobožnost a celý týden jsem vařila. Téma letošního týdne bylo Proč to děláš? Týden přednášek, programů a workshopů vnesl do života účastníků mnoho nových zajímavých témat k přemýšlení i společným rozhovorům. Já jsem si taky několikrát položila otázku, proč to dělám. Proč týden dovolené strávím nikdy nekončícím vařením v kuchyni? Protože je to vzácný čas, sice

plný únavy a někdy i nervů, když se sporák rozhodne neuvařit oběd, ale čas, který vyplňuji nejrozličnějšími rozhovory nebo jen nasloucháním. Týden byl zakončen společnými bohoslužbami, kázala Kaba Kopecká (a bylo to její poslední cvičné kázání, nyní se již bude moci přihlásit ke zkouškám a snad budeme mít novou výpomocnou kazatelku). Její kázání bylo o čtyřech biblických postavách, Davidovi, Rút, Rachaab a Josefovi a o jejich pohnutkách k tomu, co dělali. V kázání zaznělo:

„Kolika dalších biblických postav bychom se takhle mohli zeptat? Lidé, kteří jednají trochu nesmyslně, pouštějí se do odvážných kroků, dávají svůj život všanc. A proč vlastně? No... Všichni tito lidé, všechny tyto body se sbíhají do jediného vrcholu. Do toho, u kterého si všichni klepali na čelo a ptali se “proč”. “Proč to děláš? Proč takhle riskuješ? Proč nezachrániš sám sebe?” Protože láska. Láska, která je věrná. Která umí bojovat. Která je odvážná. Která dokáže odpouštět. Až se tě někdo zeptá “Proč to děláš?”, co odpovíš?”

Hospodinovo milosrdenství a láska se obnovuje každého rána a přináší novou naději do našich životů. Mějme radost z nových věcí, které nás čekají. Každé ráno je pro nás připraveno něco nového. Nové výzvy nebudou jednoduché, ale víme, proč to děláme!

Simona Kopecká

Slovo šéfrektora

Vážené sestry, bratři i příznivci opavského sboru,

přinášíme vám další Zpravodaj, ve kterém se ohlédneme za uplynulým letním obdobím, ale také pozveme na podzimní akce. Věnovat se budeme sborovému táboru i dovolené, na které byli členové sboru. Příspěvky poskytl účastníci obou akcí. Přinášíme také článek o tom, že v tomto roce byli do církve ordinováni tři noví jáhnové. Novému jáhnovi a oběma jáhenkám přejeme do jejich služby jen to dobré a boží přítomnost při jejich práci. Jednou z nich je i Blanka Ližanová, která byla 16. 8. zvolena novou kazatelkou našeho sboru. Její oficiální nástup je od 1.10. a zvolena byla na 5 let. Přinášíme také rozhovor s Vlastíkem Stejskalem, seniorem našeho seniorátu, ale především bývalým vikářem našeho sboru. V rozhovoru s ním se Tonda Plachý věnuje především dnešní situaci ve sborech v našem seniorátu. Rozhovor je velmi podnětný a doporučuji jeho přečtení. Tímto bych chtěl také poděkovat Tondovi Plachému, který se stává staronovým členem redakční rady. Najdete zde také články z církevního prostředí. Jedná se o slovo synodního seniora Pavla Pokorného z pietního aktu k uctění památky doktorky Milady

Horákové. Ohlédneme se také za celocírkevní sbírkou pro Venezuelu, kterou v červnu postihlo ničivé zemětřesení.

Aby se nekončilo těmito těžkými tématy, přinášíme také pozvání na sborový výlet, který bude opět organizovat Vítek Skalička. Tentokrát se pojedete do Brušperku a jeho okolí. Na výletě bude i program pro děti, takže zveme i rodiny s dětmi. Zatím není závazné přihlašování, probíhá předběžné zjišťování zájmu.

Za celou redakční radu vám přeji příjemné čtení a příjemné prožití podzimu.

Daniel Zmrzlík, šéfredaktor

Daniel Zmrzlík, šéfredaktor

Sborový kalendář

6. 9. rodinné bohoslužby v Opavě v 9.00 s večerí Páně (S. Kopecká),
po bohoslužbách porada učitelek nedělní školy a sborová grilovačka
13. 9. společné bohoslužby v Sudicích v 10.00 (B. Ližanová a S. Kopecká),
potřebujete-li zajistit dopravu, pište se na seznam v kostele
- V OPAVĚ BOHOSLUŽBY NEJSOU!**
20. 9. bohoslužby v Opavě v 9.00 (A. Plachý)
27. 9. bohoslužby v Opavě v 9.00
4. 10. rodinné bohoslužby v Opavě v 9.00 s večerí Páně (B. Ližanová)
11. 10. bohoslužby v Opavě v 9.00, v Sudicích v 11.00 (B. Ližanová)

Pravidelná setkání:

Setkání maminek s malými dětmi – úterý v 9.30 (případně dle domluvy)

Modlitební setkání – úterý v 18.00

Kavárnička – středa v 9.30 (každých 14 dnů) – 16. 9., 30. 9., 14. 10., 28. 10., 11. 11.,
25. 11.

Pěvecký sbor – čtvrtek v 17.00

Setkání nad Biblí – čtvrtek v 18.00

Náboženství – pátek v 15.30 (každých 14 dnů) – první setkání 25. 9.

Konfirmační setkání – termíny jsou v řešení

neděle, 9.00 hod. – bohoslužby s následným posezením u kávy a čaje

neděle, 11.00 hod. – bohoslužby v Sudicích (2. neděle v měsíci a církevní svátky)

Další akce sboru, seniorátu a celocírkevní:

11. – 13. 9. meditační víkend v tichu na Travné (pro mládež)

19. 9. konference o duševním zdraví (Praha)

25. – 27. 9. Hierarchie moci – seniorátní víkendovka pro mládež (11 – 15 let)
v Pochni

26. 9. workshop pro pracovníky s mládeží (Praha)

2. – 4. 10. Sjezd mládeže v Třebíči

16. – 18. 10. víkendovka dětí a mládeže

17. 10. konference o misii (Praha)

24. 10. sborový výlet

7. 11. seminář pro pracovníky s dětmi (Praha)

(Odkaz na celocírkevní akce: akce.e-cirkev.cz)

Dále nabízíme:

individuální duchovní péče - po předchozí domluvě
vysluhování večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
křest a s ním související předkřestní příprava
církevní sňatek a s ním související předsvatební příprava
církevní pohřeb
zapůjčení duchovní literatury a církevního tisku
prodej biblí a zpěvníků
zasílání „zpráv z fary“ a kázání
pronájem sborového sálu

Zváni jsou všichni bez rozdílu: věřící, nevěřící, hledající, pochybující, unavení, zranění, vyčerpaní, smutní, radostní, všichni, kteří touží po setkání s Bohem.

Začínáme v 9 hod. Od 10 hod. pak povídáme u kávy a čaje.

Přijďte načerpat posilu, duchovní inspiraci a světlo naděje.

V případě zájmu neváhejte kontaktovat pastorační pracovníci nebo administrátora sboru.

Sborový tábor

Na letošní tábor byl vybrán jako motiv život v domově důchodců. Harmonogram dne provázel děti příběhem o partě seniorů žijících v tomto zařízení. Zde nadmíru starostlivé sestry pedantsky určovaly každý jejich pohyb a staroušci by i ve svém pozhnaném věku raději utekli do divočiny, než aby s nimi strávili o jedinou vteřinu déle. Nutno podotknout, že hlavní hnací jednotkou tohoto odvážného počínu bylo pravděpodobně odepření piškotů a pišingrů na tři týdny.

Důchodci však s novým bydlením spokojeni nejsou, jelikož je každou chvíli nahání policie a sestry a protože Pepovi došly papíry na výpočty integrálů. A tak Beňo Hrnčár, bývalý realitní makléř, navrhuje, aby pro sebe domov odkoupili. Na to však potřebují sehnat kapitál a pod vedením Bohouška, profesionála vysvobozeného z vězení, vyloupí banku. Důchodci dosáhnou svého cíle, ale po tom všem, co zažili a provedli, se v domově důchodců nudí, proto vytvoří kriminální syndikát a jdou trávit čas loupením bank.

Tento rok jsme počasí objednali

úspěšně, protože téměř celý týden svítilo slunce a panovaly vysoké teploty, které se však daly zvládnout ponořením do ledové vody tamního potoka. Tohoto ochlazení jsme my vedoucí využili i jako prostředí pro

odpolední schůze. S dobrým počasím jsme prolomili také dlouhotrvající tradici deště či jiného sychravého počasí v den výletu. Místo ždímání vody ze spacáků a oblečení jsme tak mohli pohodlně usínat v teple a jedinou

nepříjemnou okolností byli všudypřítomní pavouci.

Nově k nám přijeli Kiki, Linda a Tomík, kteří se velmi rychle sžili s naší táborovou rodinou. Celý kolektiv moc hezky fungoval, a to s takovým nadšením, že i u povinností jako je sběr dřeva jsme splnili pětiletku v prvních dnech pobytu. Štěstí jsme měli v mnoha

ohledech, a tak bylo více prostoru na to si tábor společně užít. Za sebe a jistě i za celý tým vedoucích děkuji zúčastněným, že tu skvělou atmosféru pomáhali tvořit každý den, a moc se budeme těšit na další rok.

Bětka Skaličková

Sborová dovolená v Mentaurově

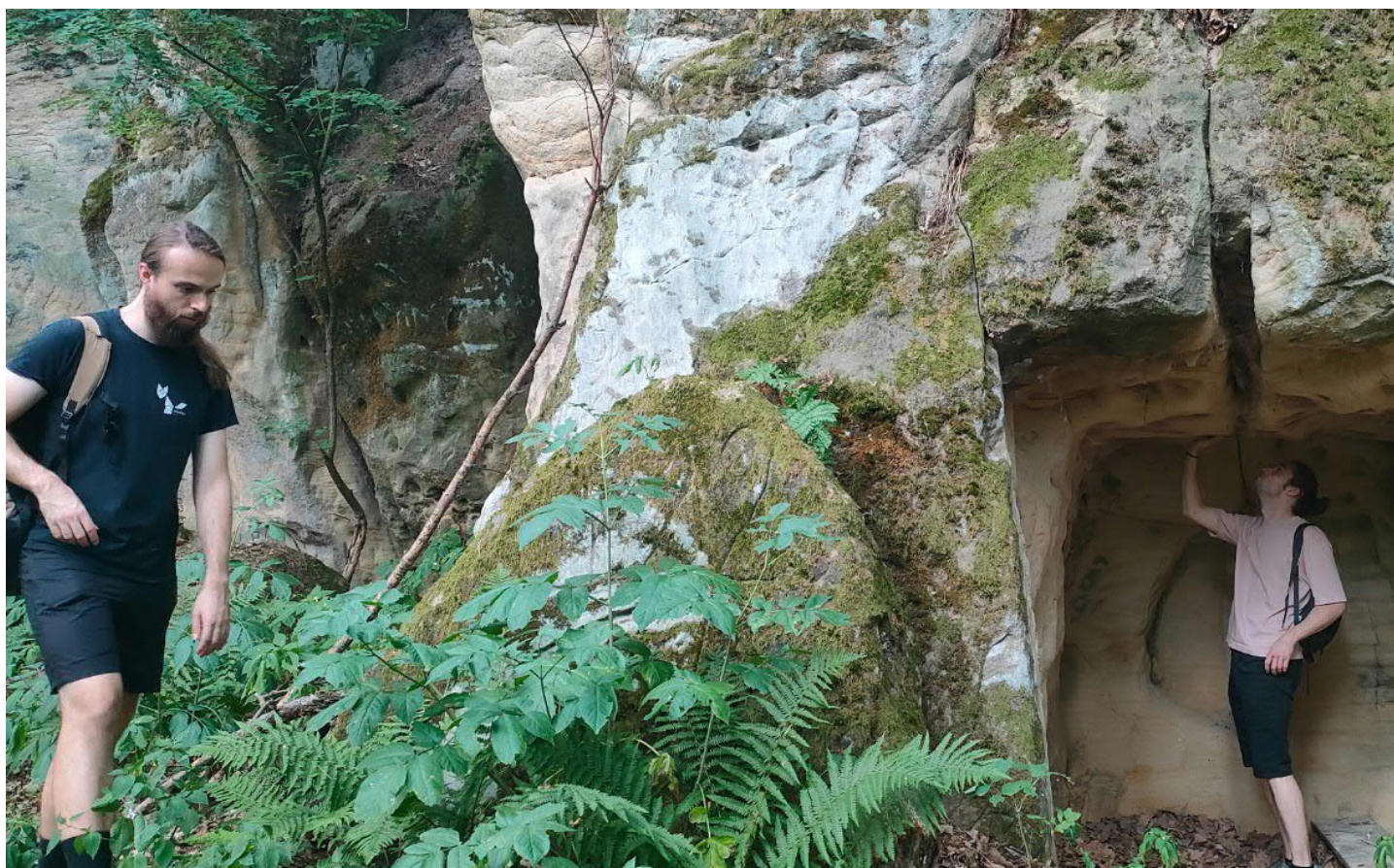
11.července 2026 vypuklo naše dovolenkové dobrodružství. V odpoledních hodinách jsme měli sraz ve skautské základně v Mentaurově nad Litoměřicemi, kde bylo naše útočiště během týdenního pobytu. Motorizovaná jednotka Volných dorazila jako první a ihned sháněla informace, kde se nachází zbytek osazenstva. Ve stejnou dobu vlakocyklisté Dehnerovi bojovali s příliš vyvinutým kopcem - 5 kilometrů od nádraží, to přece dáme -a s horkem - to je dobře, že je teplo- ale z původního nadšení zbyla jen hromádka posledních sil, neboť ženská polovina páru zjevně své síly přecenila. Mužská polovina by to možná dala, ale zatím jen opatrně

povzbuzovala a slovně se snažila úhel stoupání i jeho délku bagatelizovat.

Částečná pomoc se zjevila v podobě plně naloženého auta Kušnírových, kteří odebrali cyklopěšařům zavazadla, takže nakonec dopajdali na místo. Ostatní postupně dojížděli do Litoměřic až do večerních hodin, většina si volala o pomoc motorizované spolubratry k odvozu, jiní si nechali odvézt alespoň zavazadla.

Druhý den byla neděle, takže se jelo na bohoslužby. Tentokrát třemi přítomnými auty, zbytek mládežníků zůstal na základně. Většina si poté prohlédla část města a také okusila místní gastronomii. Odpoledne se jiná množina vydala do okolních kopců kolem Mentaurova, kde objevila krásné vyhlídky, opuštěné zbytky ovocných

sadů a také vývěr ledového vzduchu mezi hromadou kamení, což bylo vítané osvěžení v horkém odpoledni.

V dalších dnech jsme poznávali přírodní i historické skvosty Mentaurova, Litoměřic i okolí, někteří byli dokonce v Terezíně.

Cyklovýsadek objevil u vzdálenějšího nádraží úžasnou parkovací cyklověž, kde bylo možno zanechat kola za neuvěřitelnou pětikorunu na den, čímž odpadla nutnost zdolávat kopec s kolem v náručí, bylo možno použít místní občasně jedoucí autobus a mít tak energii na projíždění cyklostezky kolem Labe.

Mládežníci byli na základně viditelní nejčastěji v odpoledních a večerních hodinách, občas i velmi časně ráno,

většinu bdělého času věnovali společenským hrám a ty se údajně hrají nejlépe v noci.

Ať už jsme trávili dny více v kopcích Českého středohoří nebo v půvabných Litoměřicích pod dohledem zkamenělého Karla Hynka Máchy, po večerech jsme se scházeli na základně ke grilování nebo společným besedám, například o dostavbě fary nebo o cestě rodiny Volných do Japonska.

Každopádně jsme si jeden druhého užili napříč generacemi, poznali jsme krásný kraj opředený historií a máme na co vzpomínat.

Radomír a Šárka Dehnerovi

Církev přivítala tři nové duchovní

Českobratrská církev evangelická (ČCE) má tři nové duchovní. Synodní rada ČCE se v pondělí 15. června 2026 setkala s absolventy vikariátu a jáhenské praxe z ročníku 2025/2026 a při této příležitosti jim předala osvědčení, které potvrzuje jejich způsobilost k ordinované službě.

Osvědčení převzali po úspěšném dokončení všech částí přípravy – tedy

vikariátu a jáhenské praxe i závěrečných zkoušek.

Do služby v církvi tak nově vstupují farář Marek Kačkoš a faráčka Alžběta Macková, jáhenkou se stala Blanka Ližanová.

Zatímco A. Macková se zřejmě vydá cestou "školní kaplanky" na školách Evangelické akademie v Brně, M. Kačkoš i B. Ližanová zamíří do duchovenské služby ve farních sborech Evangelické církve. Všem třem přejeme dostatek sil, radosti i Božího požehnání na jejich další cestě.

foto - e-cirkev.cz

Sestra Blanka Ližanová se rozhodla přijmout kandidaturu na pozici kazatelky sboru v Opavě. Po několika jednáních se staršovstvem a rozhovorech se sborem proběhla 16. srpna 2026 volba sestry jáhenky v našem sboru. Po novém rozhodnutí synodu mohou již hlasovat členové sboru starší 16 let a tak se sešlo třicet sedm volitelů, z toho dva volili na dálku. Volbu vedl bratr senior Vlastislav Stejskal. Ze třiceti sedmi hlasů se jeden volitel hlasování zdržel. Touto jasnou většinou volbou se tedy stala sestra jáhenka Blanka Ližanová šestým kazatelem opavského sboru a první ženou v této funkci. Zvolena byla na pět let, do 31. 9. 2031.

Jen pro připomenutí uvádíme předchozí kazatele v našem sboru:

Karel Veselý 1948 - 1958

Jaroslav Košťál 1958 - 1986

Daniel Tomeš 1987 - 1996

Jan Lukáš 1997 - 2016

Pavel Janošík 2016 - 2025

Jen pro připomenutí uvádíme předchozí kazatele v našem sboru:

Karel Veselý 1948 - 1958

Jaroslav Košťál 1958 - 1986

Daniel Tomeš 1987 - 1996

Jan Lukáš 1997 - 2016

Pavel Janošík 2016 - 2025

Sestra Ližanová nastoupí dne 1. 10. 2026 a my jí a jejímu manželovi Milanovi přejeme radostný vstup do opavského sboru, hodně Božího požehnání při náročné službě, mnoho otevřených srdcí sester a bratrů a pěkný pobyt v Opavě. Věříme, že si náš sbor i naše město zamilují a společně budeme dělat to nejdůležitější, a to je zvěstovat živého Pána Ježíše Krista místním i lidem v okolí.

Tonda Plachý

Připravujeme sborový zájezd

Kam vyrazíme letos? Do srdce lašského kraje, města Brušperka a jeho malebného okolí.

Navštívíme lidnaté a společensky živé obce se zajímavými tradicemi. Zhlédneme pozoruhodné stavby a expozice a potěšíme se krajinou, která je ideální pro kresbu a fotografování v plenéru. Navštívíme i oboru se zajímavým savcem, kterého zkusíme vystopovat podél naučné stezky. Můžete se těšit i na dobrý oběd a povídání s přáteli ze sboru. Akce je vhodná i pro rodiny s dětmi.

Termín: sobota 24. října Podrobnosti o přihlašování, platbě a časových dispozicích oznámíme v první půli září. Na hojnou účast se těší Vítek Skalička a manželé Dehnerovi z Krmelína.

V době tvorby zpravodaje (začátek září) je nahlášených zhruba 40 osob.

Rozhovor se seniorem našeho seniorátu bratrem Vlastislavem Stejskalem

Bratr Vlastislav Stejskal je od 1. 1. 2024 seniorem našeho seniorátu. Svou kazatelskou dráhu začínal na vikariátu v Opavě v letech 2002–2003, pamětníci si na to jistě vzpomenou, farářem byl tenkrát v Opavě br. Jan Lukáš. Poté br. Stejskal nastoupil do sboru ve Šternberku a od roku 2013 je farářem v Zábřehu na Moravě. Je 20 let ženatý, má tři děti.

Do našeho sboru přijel v neděli 16. 8. 2026, aby nejen kázal, ale také vedl volbu budoucí kazatelky sestry Blanky Ližanové. Při této příležitosti jsem jej požádal o rozhovor do našeho Zpravodaje.

Vlastíku, děkuji, že sis udělal prostor na rozhovor, rádi si přečteme tvé názory. Již mnoho let pracuješ nejen jako farář, ale i jako senior.

Co považuješ za hlavní poslání seniora v dnešní době?

Pozice seniora je jasně daná v rádech. Je to takový farář seniorátního sboru. Od toho se odvíjí i poslání, které vnímám. Naše církve prochází různými změnami, restrukturalizují se senioráty, rostou náklady, úměrně tomu nerostou příjmy. Mnohé změny je potřeba dobře vykomunikovat. A zde je senior důležitý. Měl by sbory i kazatele provázet těmito různými změnami, starostmi, aby to dokázali zpracovat a zvládnout.

Jaké radosti a výzvy ti tato služba přináší?

Radosti? No, nad tím jsem moc nepřemýšlel. Radosti možná z toho, že můžu mít širší přehled o tom, co se v církvi děje. Výzvy pak přicházejí v tom, že přemýšlím nad tím, co naši církve dělá církvi, co je důležité pro její fungování. Ve službě seniora k tomuto přemýšlení přichází jednoznačně víc výzev než při působení ve sboru.

Moravskoslezský seniorát patří mezi nejrozsáhlejší, má 23 sbory, z nichž každý je svým způsobem originál. Jak bys charakterizoval současnou situaci Moravskoslezského seniorátu?

Seniorát je rozlehlý a pestrý. Přináší to

některé překážky pro konání seniorátních akcí. Na druhou stranu se dnes ty vzdálenosti překonávají líp než třeba za bratra Ondry, který také senioroval ze Zábřeha. Charakterizovat současnou situaci není lehké. Ono to docela v seniorátu funguje. 14 sborů má kazatele na plný úvazek, dva nebo spíš tři na částečný. Tři sbory jsou sice bez faráře, ale vcelku se drží. A ze tří zbývajících jen dva míří ke sloučení s jiným sborem. Máme aktivní seniorátní mládež, to je také dobré. Fungují minimálně dva okrsky, tedy spolupráce mezi sousedními sbory. Současná situace je ale zároveň velmi křehká a dlouhodobě neudržitelná. Vzдор mnoha snahám a přáním je třeba vidět, že sbory nerostou a spíš roste zátěž těch, kdo jsou aktivní a opravdu jim život sborů leží na srdci. Se seniorátním výborem nejsme jen pasivní pozorovatelé situace, snažíme se hledat cesty, jak mnohé nepříznivé trendy zvládnout. Jednoduchý a účinný recept však nemáme.

Jak mohou menší sbory nacházet svou roli a budoucnost? Jaké jsou dnes největší výzvy pro sbory v našem seniorátu?

Menších sborů je stále víc, od toho se odvíjí i jejich role. Obecně myslím, že svou roli můžou nacházet, když si ujasní, co vlastně je pro ně důležité, proč se scházejí a proč chtějí být samostatným sborem. Naučili jsme se

brát jako samozřejmost, že sbory tu prostě jsou, mají zřízené kazatelské místo a nějak to musí fungovat. Jenže toto bylo nastaveno v době, kdy mnoho věcí fungovalo jinak. Dnes je potřeba vycházet z toho, že jsou na různých místech větší nebo menší skupiny lidí. A ty skupinky nějak fungují, něco vytvářejí. Podle toho by pak mělo být posuzováno, jestli potřebují vlastní IČO, samostatného kazatele a jaké potřebují budovy. Myslím, že největší výzvy pro sbory v našem seniorátu jsou právě ve změně pohledu na roli církve v naší společnosti. Je potřeba se stále zamýšlet, co pro každý ze sborů znamená, že je na prvním místě Kristovým nástrojem ke zvěstování evangelia. Sbory potřebují zázemí, které jim má pomáhat být tímto nástrojem, ne zázemí, které je staví do rolí spolku pečujících o dědictví minulosti.

Na podzim proběhne volba nového seniorátního výboru. Myslíš si, že bude dost vhodných kandidátů jak ze strany kazatelů, tak ze strany laiků? A jak vidíš celkově zájem o práci v církvi?

Volba bude až v lednu. Věřím, že vhodní kandidáti se najdou. Zájem o práci v církvi celkem je. Alespoň na té základní úrovni. S dalšími rovinami jako seniorátní výbor nebo synodní rada je to složitější mix časových možností a někdy myslím i odvahy vzít na sebe víc odpovědnosti, než je nutné. Ale věřím,

že povolání služebníků není jen o nás, ale i o tom, kdo povolává. A ten to má nějak ošetřené.

Co tě v poslední době potěšilo při návštěvách sborů?

Odhodlanost nějak dál fungovat, scházet se a být spolu při různých příležitostech.

Na jaký okamžik své služby v církvi nejraději vzpomínáš?

Asi na křest našich dcer. Probíhal v sobotu v podvečer na břehu Moravy. Kromě lidí ze sboru tam byli přátelé z jiných sborů a také z jiných církví. Byla to úžasná ekumenická křestní bohoslužba pod širým nebem.

Kdybys měl vybrat jednu věc, kterou by o práci seniora měl vědět každý člen církve, co by to bylo?

Bez dobrého seniorátního výboru a modliteb seniorátu je tato práce jalová.

A co bys vzkázal čtenářům opavského Zpravodaje?

Aby se nebáli výzev, které jsou před nimi. Dokud apoštol Petr nevstoupil na vlny moře, netušil, co dokáže Boží moc a jak velké je Boží milosrdenství.

Vlastíku, přejeme ti v náročné službě jak ve sboru, tak v seniorátu hodně síly, moudrosti, spoustu dobrých spolupracovníků a hojnost Božího požehnání. A těšíme se, že i přes pracovní zatížení zase někdy navštívíš Opavu.

ptal se Tonda Plachý

P. Pokorný: Náš čas je časem propůjčeným

Zveřejňujeme přepis promluvy synodního seniora Pavla Pokorného z pietního aktu k uctění památky Milady Horákové.

24. června 2026 - P. Pokorný: Náš čas je časem propůjčeným

Synodní senior Evangelické církve Pavel Pokorný se v pondělí 22. 6. 2026 v pankrácké vazební věznici zúčastnil tradičního pietního setkání k uctění památky Milady Horákové. Při té příležitosti přednesl projev, jehož plné znění vám nabízíme:

*„Vážené dámy, vážení pánové, milí spoluobčané,
jeden z posledních dopisů, které Milada Horáková píše v cele smrti, je určen její dceři Janě. Matka dceru ujišťuje o své lásce a klade jí na srdce, co sama považuje v životě za podstatné. Mj. zaznívá v tomto jejím odkazu, že člověk nežije na světě sám. Má „vědět o tom, že jsem součástí všech, a přinášet do toho společenství ze sebe své nejlepší“. Člověk se má vzdělávat, přemýšlet a rozlišovat dobré od zlého. A tomu zlému má odpírat, proti zlému se postavit. Svůj život chápe Milada Horáková jako úkol. Svědomí jí nedovoluje, aby se stáhla z veřejného prostoru, když je*

společnost ohrožena lží a nesvobodou. Má za sebou těžkou zkušenost nacistického žaláře, a přece se nenechá zastrašit a neuhýbá. Naopak. Tahle zkušenost posílila její víru. Byla totiž nacisty odsouzena k trestu smrti, ale trest nebyl realizován. Horáková říkala, že byl pouze odložen. Z Božích rukou odložen. A tak čas života po válce byl pro ni časem propůjčeným. Rozuměla tomu tak, že ten čas dostává od Boha jaksi navíc, aby ho nežila jen pro sebe. Tohle neplatí jen pro toho, jehož trest smrti je odložen, ale pro každého z nás. Náš čas je časem darovaným, časem propůjčeným, abychom ho nežili jen pro sebe, ale v odpovědnosti za lidskou pospolitost, jíž jsme součástí.“

Pavel Pokorný
webové stránky e-cirkev.cz

Zemětřesení ve Venezuele

Dvě ničivá zemětřesení o síle přesahující 7 stupňů Richterovy škály zasáhla ve středu 24. června 2026 ve večerních hodinách region nedaleko venezuelské metropole Caracas. Postižené oblasti hlásí přes 1700 mrtvých, tisíce zraněných a desítky tisíc pohřešovaných. Evangelická církev vyhlásila finanční sbírku, jejíž výtěžek poukáže do postižené oblasti prostřednictvím partnerské organizace GAW. Nemusíme se obávat, že by naše podpora nedorazila na místo. Finanční i materiálovou pomoc zprostředkovává Gustav-Adolf-Werk (ve zkratce GAW). Je to německá organizace, která finančně podporuje protestantské (evangelické) sbory v zahraničí. Vznikla 6. listopadu 1832 z iniciativy Christiana Gottloba Grossmanna a její název připomínal tehdejší dvousté výročí úmrtí švédského krále Gustava II. Adolfa.

Na místě katastrofy pomáhají desítky zahraničních záchrannářských týmů, prognózy ale nejsou dobré. Úřady oficiálně pohřešují kolem 50 tisíc lidí, z nichž podstatná část je pravděpodobně pod sutinami, a s rostoucím časem se snižuje šance na přežití. Jedná se zřejmě o nejničivější událost svého druhu v regionu za posledních 100 let.

Synodní rada vyhlásila mimořádnou sbírku a z této sbírky uvolnila 200 tisíc Kč na okamžitou pomoc prostřednictvím organizace GAW, s níž naše církve dlouhodobě spolupracuje, a která v lokalitě působí. K 11. srpnu 2026 bylo vybráno a přeposláno na společný účet naší církve 580 tisíc korun. V našem sboru jsme vybrali 4600 Kč, všem dárcům děkujeme, sbírka byla ukončena 31. srpna 2026. Konečnou částku by mohl koncem měsíce zjistit Simona na SR.

Tonda Plachý

Historické okénko

díl 1.

Stručná připomínka pana Jakuba Acanthido-Mitise, rodáka z Velké Polomi, latinského humanistického básníka a autora českých prozaických spisů náboženského obsahu jako další hold vynikající opavské evangelické škole před rokem 1622

Jakub Acanthido-Mitis (též Acanthida-Mitis, Acanthis, Acantis) se narodil okolo roku 1580 ve Velké Polomi u Opavy. Příjmení převzal po otci, který byl duchovním novoutrakvistického směru a knězem, psal se Pavel Acanthis Horažďovický a pocházel z Čech. Jako protestantský kněz působil Pavel Acanthis Horažďovický na různých místech, mimo jiné jako pastor v Dřínově u Kralup nad Vltavou. Dočasně sloužil i na severní Moravě a ve Slezsku, kde se ve Velké Polomi narodil právě syn Jakub. Příjmení Acanthis či Acanthides si otec zvolil jako latinský humanistický pseudonym (z řeckého akantha – osten, bodlák). V tehdejší češtině se rodina původně jmenovala pravděpodobně Bodlákovi nebo Stehlíkovi (pták stehlík je latinsky Acanthis a živí se bodláky). Jakub toto jméno po otci hrdě přijal.

Jakub od roku 1611 k tomuto jménu připojoval i jméno Mitis (v podobě Acanthido-Mitis nebo Acanthida-Mitis) z vděčnosti k strýci, vlivnému a zámožnému velvarskému primasu (starostovi) Janu Mitisovi, který Jakuba po otcově smrti finančně podporoval.

Vzdělání získal na školách v Opavě, Velvarech, Rakovníku, Lounech a Klatovech, až přešel z pražské jindřišské školy na univerzitu. Během studií vypomáhal jako učitel na školách. Když se stal v roce 1603 bakalářem, byl svým příznivcem Jindřichem z Valdštejna na Všejanech, zpravidla zmiňovaným jako Heník, též Henryk nebo Hynek z Valdštejna (*III. 1568 Dobrovice, +1. V. 1623 Torgau nebo Drážďany), povolán vést školu v Dobrovici u Mladé Boleslavi. V roce 1605 odešel na přání tohoto příznivce pokračovat ve studiích na univerzitu do Wittenbergu, kde byl v roce 1608 vysvěcen na kněze. Po návratu uzavřel sňatek a od roku 1609 působil jako duchovní správce na různých místech ve středních Čechách (Říčany, Kounice u Českého Brodu, Dřínov u Kralup, Královice u Uhřetěvsi). V době českého povstání byl farářem ve Skramníkách u Českého Brodu, odkud také po Bílé hoře odešel v roce 1623 do exilu. Další údaje o jeho životě chybějí.

Jakub Acanthido-Mitis psal latinsky, od roku 1603 občas i česky, postupně však

jeho česká tvorba nabývala převahy a po roce 1615 píše výhradně česky. Latinsky skládal vesměs příležitostné veršované projevy, v nichž používal většinou elegická disticha, české práce vedle příležitostných veršů jsou obsahu náboženského, psané prózou.

Roku 1612 vydal spis *Cunae Theantropi mundo nati*. Jde o výklad různých částí Bible vztahujících se k narození Ježíše. Rok poté vydal *Asylum piorum* (*Útočiště pobožných*), výklad 3. žalmu Davidova. Roku 1614 vydal *Kratičké a sprosté správy světské vysvětlení*, kde vyzývá vládce a úředníky ke střídmosti. Spis *Zpráva o rodu a života skonání jeho* oslavuje Albrechta Václava Smiřického ze Smiřic (*1590, +24. IV. 1614 Kostelec nad Černými lesy nebo Malá Strana v Praze). Ke školským účelům přeložil z latiny Heidelberský katechismus pod titulem *Katechismus náboženství pravého křesťanského*, vyšel roku 1619 v Praze u tiskaře Pavla Sessia. Text má formu otázek a odpovědí. Téhož roku vydal pohřební kázání pod názvem *Lessus funebris*. Proneseno bylo původně na pohřbu direktora Českého království Albrechta Jana Smiřického ze Smiřic (*17. XII. 1594, +18. XI. 1618 Praha).

Jak už bylo zmíněno, svá první humanistická studia absolvoval Jakub Acanthido-Mitis na tehdejší evangelické

městské škole v Opavě, odkud později odešel studovat dále do zahraničí na protestantské univerzity (mj. do Lipska a Wittemberku). Právě tato významná škola, její pedagogové a absolventi jsou již delší dobu středem naší pozornosti a v příštím pokračování si připomeneme zajímavé souvislosti i osudy dalších pozoruhodných lidí, kteří byli s touto opavskou školou až do roku 1622, kdy byla násilně zrušena, neodmyslitelně spjatí.

Jan Tomáš Bílovský

Luštění

Do řádků vpište slova podle nápovědy na druhé straně. Tajenka je v šedém poli.

Tajenka: Oblíbená podzimní činnost

připravila Anička Plachá

A															
B															
C															
D															
E															
F															
G															
H															
CH															
I															
J															
K															
L															

A: část jídelního nádobí; chlapecké jméno; oděv
B: název květiny; přijímací představení uchazečů o práci
C: počet knih Mojžíšových; David bojoval s obrem ...
D: umělecká dvojice; příze vlny; v dešti vytáhneme ...
E: mléčný nápoj; strýc Jákoba; soubor map
F: z Egypta vyvedl Izraelce ...; dětský dopravní prostředek
G: domácí zvíře (pták); geometrické těleso; dílo spisovatele
H: spor; bratr Ezaua; jméno vodníčka z večerníčku
CH: příbor; ranní jídlo
I: koňská stáj; ukazovací zájmeno; vodní živočich; zápor
J: přístroj k volání; část lodě k jejímu stání; počet prstů na ruce
K: jeden z prstů na ruce; zařízení na vzdělávání dětí
L: jeden ze zimních měsíců; oslí citoslovce; jamka pro hraní kuliček

Podzíní poezie

Listopad mezi buky / Stanislav Kostka Neumann

Všechny jizvy strání se již obnažily zvětralé a šedé, mechem skvrnité. Suchá voda větru šumí steskem lesů, po vrších je slunce měkce rozlité.

Slunce milosrdné, jež by chtělo hřáti stromů vrcholky již polobezlisté ... chladný den má vůni hrdé rezignace, barvy rozkladu a lesky zlatisté.

Bloudím žleby mezi bukovými lesy. Ještě mají stromy trochu zeleně,

vydechující do spleti kmenů choře lehce fialovou páru jeseně.

*Bloudím tiše s křídly klidně složenými, zhnědlé zlato buků šustí pod nohou, na dně žlebu ručej zvoní ledovitě,
ptáci – touho! – ptáci zpívat nemohou ...*

*Stojím v klíně kopců; harmonií stesků sladce dýše píseň listopadová.
A mne mrzí jedno: v černém haveloku že tu stojím jako skvrna surová.*

*Raději byl bych faunem chlupatým a hnědým, v hnědých proudech listí sotva zřejmý bod: na bukový pařez s píšťalkou bych used
listům padajícím hráti doprovod.*

Oslavenci za měsíce říjen, listopad, prosinec

Kupková Zdena, Burgetová Libuše, Šindler Josef, Luksová Ilonie, Hrdá Lída

Přejeme stálou svěžest a pevnou víru.

Příslaví 16:31

Šediny jsou ozdobnou korunou, lze je nalézt na cestě spravedlnosti.

Modlitba

*Hospodine, Bože náš,
děkujeme Ti za dar společenství a za
naději, kterou čerpáme z Tvého Slova.
Uprostřed běžného shonu Tě prosíme o
ztišení a pokoj. Uč nás Tvému hlasu
nejen naslouchat, ale také podle něj s
odvahou a láskou žít.
Svěřujeme Ti náš sbor. Dej, ať je naše
společenství otevřeným místem pro
každého, kdo hledá přijetí, vlídnost nebo
nový začátek. Pomáhej nám překonávat
nedorozumění, odpouštět si a být si
navzájem oporou.
Myslíme však i na lidi kolem nás.
Prosíme za všechny, na které dolehla
nemoc, samota nebo nejistota.
Prosíme za pokoj tam, kde vládne
konflikt, a za odpovědnost pro ty, kdo
rozhodují o druhých.
Dej nám sílu být Tvým světlem v
každodenním životě.
Amen*

Jana Stuchlíková

Adresa sboru: Lidická 2, Opava 746 01

Administrátor sboru: Štěpán Janča (FS ČCE Krnov)

Pastorační pracovnice: Simona Kopecká

Kurátor: Viliam Kušnír

Telefon: 777 337 966

Email: opava@evangnet.cz

Web: www.evangeliciopava.com

Facebook: Evangelíci Opava

Email zpravodaje: zpravodaj.cceopava@evangnet.cz

Pokud máte zájem dostávat emailovou sborovou poštu, kontaktujte nás
postřednictvím emailů výše.

Bankovní účet: 28 00 32 13 97 / 2010

Fond oprav: 25 00 49 98 39 / 2010

QR kód pro mobilní platbu:

Redakční rada:

Členové: Simona Kopecká, Jan Tomáš Bílovský, Antonín Plachý

Jazyková korektura: Helena Domesová

Šéfredaktor a grafická úprava: Daniel Zmrzlík

**ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ**
FARNÍ SBOR V OPAVĚ